

før deres Følf, der stemmer med § 46 i Loven af 1ste April 1887, om Brændevinsbrænderierne, hvad den højtærede Minister allerede har gjort opmærksom paa. Efter Loven af 1887 skulle jo Brændevinsbrænderierne betale Bøder for de Overtrædelser, som begaas af deres Følf, og dernæst skulle Følfene selv betale Bøder. Principalens Ansvar for hans Følf er en Sætning, der er fastslaaet i vor Bestatningslovgivning, og det er ikke noget nyt, naar det nu her paa ny foreslaas i Loven om Bestatningen af Bryggerierne. Det samme gælder ligeledes, hvad der er anført om, at man vilde tillade det offentlige Ophyn at juse i Bryggerierne. Jeg har tidligere fremhævet, at det er noget, der allerede finder Sted i stort Omfang i Brændevinsbrænderierne. Det er ganske interessant at se, hvorledes det ærede Medlems Kritik fra forleden Dag har virket: det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) stiller nu Endringsforslag om, at i Bryggerierne skal Ophynet kun kunne komme paa en vis Tid af Dagen, men ikke hele Døgnet, — ret som om der ikke alt eksisterede en Lov, hvorefter Ophynet kan komme til enhver Tid af Døgnet i Brænderierne og kunne komme ikke blot i Brænderilokalet, men tillige kan forlange at komme ind i Beboelsesrummene, uden at der behøver at foreligge en Retkendelse, saaledes som naar der er Tale om almindelig Husundersøgelse. Altsaa ogsaa med Hensyn til dette Punkt falder enhver Kritik af det foreliggende Forslag bort, naar man blot vil sammenholde det, der foreslaas, med hvad, vi allerede have. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds søgte at forvare sine Bemærkninger om Afsoningen i Forslagets § 18 dermed, at han havde sin Kundskab fra en anden. Jeg skal ikke komme ind paa denne Undskyldning, men vil kun holde mig til det, at han her i Tinget har anset i stærke Toner over, at Forslaget foreskriver Afsoning uden at bestemme, hvorledes den skulde foregaa, saaledes at der skulde kunne blive Spørgsmaal, om der ikke kunde anvendes Fængsel paa Vand og Brød, han fremhævede, at det i ethvert Tilfælde var usikkert, hvilken Art Fængsel der kunde blive Tale om, og han søgte fremdeles i Dag at gøre gældende, at det virkelig var et usikkert Spørgsmaal. Maa det være mig tilladt for at vise, hvor dristigt det ærede Medlem er i sine Paastaaender, og tillige for at godtgøre, at Endringsforslaget under Nr. 30 af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds er i allerhøjeste Grad overflødig, at oplæse et Par Rinter af Loven af 16de Februar 1866,

som overskrives „Lov om Afsoning af Bøder udenfor kriminelle Sager“. Denne Lovs § 1 er saaledes: „Naar nooen, der ifølge Dom eller Kendelse udenfor kriminelle Sager eller ifølge Forlig eller Dørlighedsresolution har at udrede en Strafbøde, ganske eller til Dels undlader at betale samme, bliver det ikke betalte Beløb, uden at det først skal forlægges indbrøbet hos ham, at afsonne med simpelt Fængsel“, og saa kommer Afsoningsstalaen. Det er altsaa den almindelige Regel, som kommer til Anvendelse alle Begne, hvor ikke det modsatte udtrykkelig er foreskrevet. Naar man saa dertil lægger den Omstændighed, som burde være bekendt for det ærede Medlem, at der i Landstingsudvalgets Betænkning fra i Sjor, som findes i Rigsdagstidender Tillæg B. Sp. 274, udtrykkelig gøres opmærksom paa, at man har fundet den almindelige Afsoningsstala for uanvendelig i dette Tilfælde, hvor Bøderne ere saa høje og har foreslaaet en anden og højere Afsoningsstala — naar man lægger disse to Ting sammen, saa kan der fornuftigvis ikke næres den ringeste Tvivl om, at der i det foreliggende Lovforslag, hvor der er Tale om Afsoning, kun tænkes paa Afsoning med simpelt Fængsel. Naar man finder noget, der er saa soleklart som dette, tvivlsomt, indser jeg ikke, hvorledes man overhovedet vil finde Lovbestemmelser klare. Maaffe jeg maa tilføje, at naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds nævner et andet æret Medlem i denne Forsamling som sin Hjemmelsmand, en udmærket Jurist, saa veed jeg jo ikke, hvorledes de vedkommende Bemærkninger kunne være faldne. Man kan henkaste en Tvivl, men selv om det var en Bemærkning, der virkelig kunde give Anledning for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds til at tage den op og bygge en hvas Kritik paa den, saa kende vi jo det gamle Ord, at selv Homer kan have sine mindre aarvaagne Øjeblikke. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds bemærkede med Hensyn til sit Endringsforslag under Nr. 14 til § 16, at han her kun havde villet tydeliggøre, hvad han antog, at jeg maatte være enig med ham i. Jeg gjorde forleden Dag gældende, at naar der ikke i Paragraffen var Tale om Nagtsomhed eller Forsæt, kunde Paragraffen kun blive anvendelig, hvor der forelaa Forsæt. Det ærede Medlem vil saa tydeliggøre dette ved at foreslaa, at der skal staa at „den, som for at besvige Statskassen, foretager Angivelse“ o. s. v.; men det er noget ganske andet. Det ærede Medlem har her blandet to Ting sammen, Forsæt og svigagtig Hensigt, det falder ikke